

Nr 79.

Av herr **Åkerlund**, om sänkning till $\frac{1}{3}$ liter av minsta tillåtna försäljningskvantitet vid utminuteri av brännvin.

Vid 1905 års riksdag framlade Kungl. Maj:t förslag till revidering av gällande brännvinsförsäljningsförordning och föreslog därvid bland annat, att den minsta kvantitet brännvin, som å utminuteringsställe skulle få försäljas, borde sättas till en halv liter. Under förmenande att den mindre kvantiteten, som därigenom åt gången bleve tillgänglig och de mindre penningebelopp som erfordrades därför, emot om en hel liter på en gång måste köpas, skulle komma att främja konsumtionen, avslag Riksdagen denna Kungl. Maj:ts framställning.

Som jag emellertid städe hållit före, att det ej kunde vara riktigt att nödga folk köpa större kvantitet av en vara, som statsmakterna själva höllo för skadlig, åtminstone där den förtärdes i större mängder, kunde jag ej annat än sluta mig till den av Kungl. Maj:t i detta avseende gjorda framställningen, varför jag ock uti Andra kammaren förfäktade denna mening, vilken dock avslogs, ehuru med mycket liten majoritet.

Emellertid torde den allt sedan 1905 vunna erfarenheten otvetydigt giva vid handen, att just litersupningen främjat dryckenskap och lagbrott i synnerligen hög grad, och att det därför är nödvändigt vidtaga sådana ändringar i brännvinsförsäljningsförordningen, att de, vilka använda brännvin, ej skola tvingas köpa kvantiteter, som enligt vunen erfarenhet, från snart sagt alla håll, främja omåttlighet.

Då emellertid käril av en halv liters rymd icke i allmänhet finnes att tillgå och säkerligen en bestämmelse om en halv liter som minsta kvantitet skulle medföra, att vid hämtning av brännvin hellitersflaskor medtogos och alltför ofta blevo fyllda, håller jag före, att det vore lämp-

ligt bestämma en sådan minimikvantitet, varför kärl allmänt funnes tillgängliga, eller $\frac{1}{3}$ liter, och då jag är fullt övertygad därom, att en ändring av brännvinsförsäljningsförordningen i detta syfte skulle vara en av de gagneligaste åtgärder, som under för handen varande förhållanden kan vidtagas för hämmande av brännvinsmissbruket, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande brännvinsförsäljningsförordning, att den minsta kvantitet brännvin, som må försälas från utminuteringsställe, skall utgöra en tredjedels liter och hos Kungl. Maj:t anhålla, det denna bestämmelse fortast möjligt må träda i tillämpning.

Stockholm den 21 januari 1913.

E. Åkerlund.
